

fteren ikke med til at approbere Budgetter fra de vestindiske Kolonialraad, der vise saa kolossale Understud som de Budgetter, der i de senere Aar, ja i mange Aar ere fremkomne fra Vestindien. Vi ere jo komne ud af Provisorierne her i Landet, for Eftertiden skal Grundloven og alle andre Love holdes inden for Danmarks Omraade, og da Danmarks Omraade ogsaa strækker sig over de tre smaa vestindiske Der, saa haaber jeg, at Finansministeren vil være enig med mig i, at de provisoriske Forhold ogsaa bør ende derovre. Men naar dette er Tilfældet, saa vil Finansministeren jo ikke kunne approbere Budgetter for de vestindiske Kolonialkasser, der vise en saadan Underbalance, og som fremkomne netop med den Motivering, at det, her mangler, skal den danske Statskasse betale. Ja, for saa vidt den lovgivende Myndighed her i Landet gaar ind derpaa, for saa vidt det vedtages af Lovgivningsfaktorerne her i Landet, saa er det selvfølgelig baade Finansministerens Ret og Pligt at sende Pengene derover, men saa længe det ikke er sket, haaber jeg, at Finansministeren siger til Vestindien, til de kommunale Raad derovre, lige som han vilde sige til alle andre kommunale Raad i Landet: I saa lægge eders Budgetter saaledes, at I kunne klare eder, se at rette Udgifterne efter, at Indtægterne kunne dække dem. Det er jo saa heldigt, at det samme er Tilfældet med Vestindien som her i Landet, at Kommunerne kunne paalægge sig Skatter; saa Skatten ikke til, som de have, saa kunne de forsøge den. Jeg gaar altsaa ud fra, at efter at Provisoriet er ophørt her hjemme i Landet, ophører det ogsaa i Vestindien, og for saa vidt denne Antagelse er rigtig, ere vi paa et ganske udmærket Grundlag til at forhandle videre paa, og saa betvivler jeg ikke, at der vil kunne komme en fornuftig Ordning i Stand af det foreliggende Forhold. Men, bliver der indvendt, disse stakkels Der kunne ikke klare sig selv; saaledes har man sagt. Men hvor foreligger der noget som helst om, at de ikke kunne, hvem siger det? Den tidligere Finansminister har sagt det, men han har ikke bevist det. Han har henvist til Kolonialraadens Erklæringer, men saa megen Forretningsans er der nok hos vore saakaldte vestindiske Brødre, at naar de ved at lave et daarligt Budget kunne indvinde $\frac{1}{2}$ Mill. fra den danske Statskasse, saa gøre de det. De maatte være dumme derovre, vore vestindiske Brødre og Søstre, om de ikke søgte at plyndre den danske Statskasse saa godt, de formaar, i hvert Fald gøre de det. De have indrettet sig derefter, og saa længe Danmarks Finansminister gaar

ind paa det og den danske Regering finder sig deri, blive selvfølgelig de vestindiske Kolonialraad ved med, at de ikke kunne klare sig, men at de skulle have flere og flere Penge, det anser jeg som givet. Men ellers foreligger der intet om, at disse Der ikke kunne klare sig, der foreligger akkurat de samme Klager derfra som fra Agrarforsamlingen her hjemme: daarlige Tider, daarlig Høst, lave Priser, knappe Forhold, høje Prioriteter, ja, det høre vi fra Vestindien, men det høre vi sandelig ogsaa her hjemme fra, og ud der over foreligger der ikke noget autentisk, noget, der gør os klart, at de vestindiske Der ikke kunne klare sig. Saa indvendes der, at de vestindiske Der have saa overordentlig høje Skatter, at de i Sammenligning med os svare en Stat, som er aldeles uforholdsmæssig. Om dette Spørgsmaal foreligger der en ganske kurios statistisk Opgørelse, som jeg for øvrigt skal slynke mig med at sige, ikke er fremsendt fra Finansministeren, det vilde være for komisk, om den var det, men den er fremsendt fra Kolonialraadet paa St. Thomas, og Ministeriet har sendt den med. Hvorfor vi overhovedet have faaet denne statistiske Fortegnelse, som indeholder Opgørelser over Beskatningen pr. Individ i de forskellige Lande, skal jeg ikke kunne sige, men jeg antager, at Finansministeren vil vise os, hvilke taabelige Forestillinger dernæres i Vestindien om, hvordan Beskatningsforholdene ere her hjemme. I denne statistiske Fortegnelse opgøres Udgiften paa St. Thomas til 13 Dollars 92 Cents pr. Individ, medens det i Danmark kun er 6 Dollars 53 Cents pr. Individ. Dette Resultat er jo saa forfærdigt, som det overhovedet er muligt. Der er nemlig i Virkeligheden ikke stor Forskel paa Beskatningen i Vestindien og Beskatningen her hjemme, naar vi regne pr. Individ. Det er vanskeligt at gøre det fuldstændig nøjagtigt op, men omtrentlig svarer hvert Individ her i Landet henved 40 Kr. i Skatter til Kommune og Stat, og dert er endda ikke medregnet Tiende, Skønt der, naar der skal anstilles en Sammenligning med Vestindien, bør medregnes Kirke-tiende, Præstepenige og andre Udgifter til Kirkerne i forskellige Byer. Men jeg holder mig altsaa til ca. 40 Kr. pr. Individ, i Virkeligheden bliver det mere. Men hvordan ere Forholdene i Vestindien? Ja, der er Forholdet jo dette, at i de senere Aar have vore vestindiske saa kaldte Brødre og Søstre — jeg bruger denne Betegnelse for at stemme mine ærede Kolleger af Højre velvillig over for Vestindien, thi jeg erindrer denne Udtalelse fra alle Landets Valgtribuner for en Del Aar tilbage —